

Magyar Karszt- és Barlangkutató Társulat
Mozgás- és Élményterápiás Szakosztályának

Cholnoky Jenő

karszt- és barlangkutatói pályázata

2008. szeptember

Az előzmények:

Mozgássérült gyerekekkel foglalkozó konduktorként, a későbbi szakosztályvezető, Mikolovits Veronika sokszor szembesült azzal, hogy a sérült gyerekek szabadidős lehetőségei igen korlátozottak: nehezen, ritkán jutnak el színházba, játszótérre, kirándulni. Mint barlangász, eljátszott a gondolattal, hogy miért ne lehetne a mozgás-, és egyéb sérült gyerekekkel is

barlangba menni?

Az ilyen jellegű túrák még Rabbitovszky Alice kezdeményezésével indultak 2000-ben, erről a programról az MKBT azévi, január-februári Tájékoztatójában számolt be. Ő gyengénlátó, látássérült gyerekeket vitt rendszeresen barlangba. A túrák mellett előadásokat is szervezett nekik pl. a denevérekről, hegyekről, geológiáról.

Az ő programjainak végetértével 2004 tavaszától két egyesület, a Tolerancia Barlangkutató Egyesület, és az azóta már megszűnt Gyémántcsomó Egyesület szervezte tovább a túrákat. Ekkor már nem csak a gyengénlátók, hanem más sérültek is jöttek barlangba.

Később egy barlangászokból szerveződő baráti társaság szervezte és bonyolította a túrákat, egészen 2007 májusáig, amikor is a túrákon addig is segítő barlangászok az MKBT keretein belül megalapították a Mozgás- és Élményterápiás Szakosztályt.

A szakosztályt 13 alapító taggal 2007. májusában hoztuk létre az MKBT szakosztályaként.

Jelenleg 10 rendes taggal és 8 támogató taggal rendelkezünk. (A rendes tagjaink részt vesznek a túrák szervezésében, lebonyolításában egyaránt, a támogató tagok alkalmanként tudnak a délutáni túrákon részt venni, illetve a háttérmunkában, hosszabb túrák szervezésében, előkészítésében vállalnak szerepet.)

A jelentkezők felvételénél figyelembe vesszük az illető szakirányú végzettségét (barlangi túravezető illetve kutatásvezető, konduktor, (gyógy)pedagógus, pszichológus, stb.) és barlangjáró gyakorlatát.

A jelentkezőnek gyakorlótúrák alkalmával mind technikailag, mind pedig emberileg be kell bizonyítania rátermettségét. A felvétel egyszerű többséggel a M-ÉSZ tagság szavazata alapján történik.

A szakosztály célja, feladata:

Célja: (összhangban a Társulat Alapszabályának II. szakasz 2. §. (f) bekezdésével)

1. Szociálisan hátrányos helyzetű, fogyatékkal élő (mozgás-, érzékszervi sérült, értelmileg akadályozott, tanulási ill. magatartási zavarral küzdő, stb.) csoportok társadalmi esélyegyenlőségének elősegítése, sportolási lehetőségeik biztosítása.
2. Segítségnyújtás a szociálisan, személyiségükben veszélyeztetett, illetve fogyatékkal élők életvezetési problémáinak megoldásában.
3. Differenciált képzési programok megvalósítása, nevelés, képességfejlesztés (Khtv. 26. § c) 4. alapján kiemelten közhasznú tevékenység).
4. Egészségmegőrzés, betegségmegelőzés, gyógyító-egészségügyi, rehabilitációs tevékenység fogyatékkal élők számára.

Feladata:

A fenti célok megvalósításának elősegítésére, az egészséges életmódra nevelés megvalósulásának segítése, oktatófilmek, ismeretterjesztő előadások készítése, a szabadidősport valamint természetjárás szervezése és támogatása, környezet- és természetvédelmi tevékenység folytatása és támogatása.

Túránkön 2007. májusa és decembere között a következő intézményekből vettek részt sérült gyermekek, fiatalok:

- magatartászavaros gyerekek: Heltai Gáspár Általános Iskola, Budapest
- vakok: Látássérültek Szabadidős Sportegyesülete (LÁSS), Budapest
- gyengénlátók: Gyengénlátók Általános Iskola és Nevelőotthon, Budapest
- mozgássérültek: Holnap Háza-Nappali Rehabilitációs Központ, Budapest
Mozgássérültek Állami Intézete, Budapest
- vegyes sérültek: Váci Mihály Kollégium, Budapest
- vegyes sérültek, asztmás gyerekek: Szülők Fóruma Egyesület, Százhalombatta

A szakosztály programjai 2007-ben a következőképpen alakultak:

- heti rendszerességgel szerveztünk barlangtúrákat
- kb. kétheti, havi rendszerességgel jártak műfalat mászni a sérültek
- szeptemberben a velünk kapcsolatban álló intézményekből érkező fiatalok felváltva 1-1 napot vitorláztak a Balatonon
- novemberben mozgássérültek, vakok és végtaghiányos fiatalok részvételével egy hétvégét töltöttünk barlangászással az Aggteleki Nemzeti Parkban. Erről a hétvégéről született egy beszámoló az MKBT Tájékoztatójába (ezt mellékletként csatoljuk).

A nyári szünet kivételével hetente voltak barlangtúráink. 2007 májusa és decembere között 19 túrát szerveztünk, összesen 185 sérült és a kísérőik részvételével. A túrák a budapesti Pálvölgyi-Mátyáshegyi-barlangrendszer Mátyás-hegyi részében zajlottak. A sérültek között gyakori a „visszajáró” túrázó, volt, aki mind a 19 túrán részt vett.

A sérültek diagnózis szerinti megoszlása:

- gyengénlátó: 63 fő
- vak: 5 fő
- mozgássérült: 39 fő
- végtaghiányos: 2 fő
- asztmás: 4 fő
- magatartászavaros: 45 fő
- értelmileg akadályozott: 27 fő

A barlangász segítők összetétele állandó volt, a sérültek létszámától és mozgásállapotától függő létszámban vettek részt a túrákon (min. 3, max 10 fő).

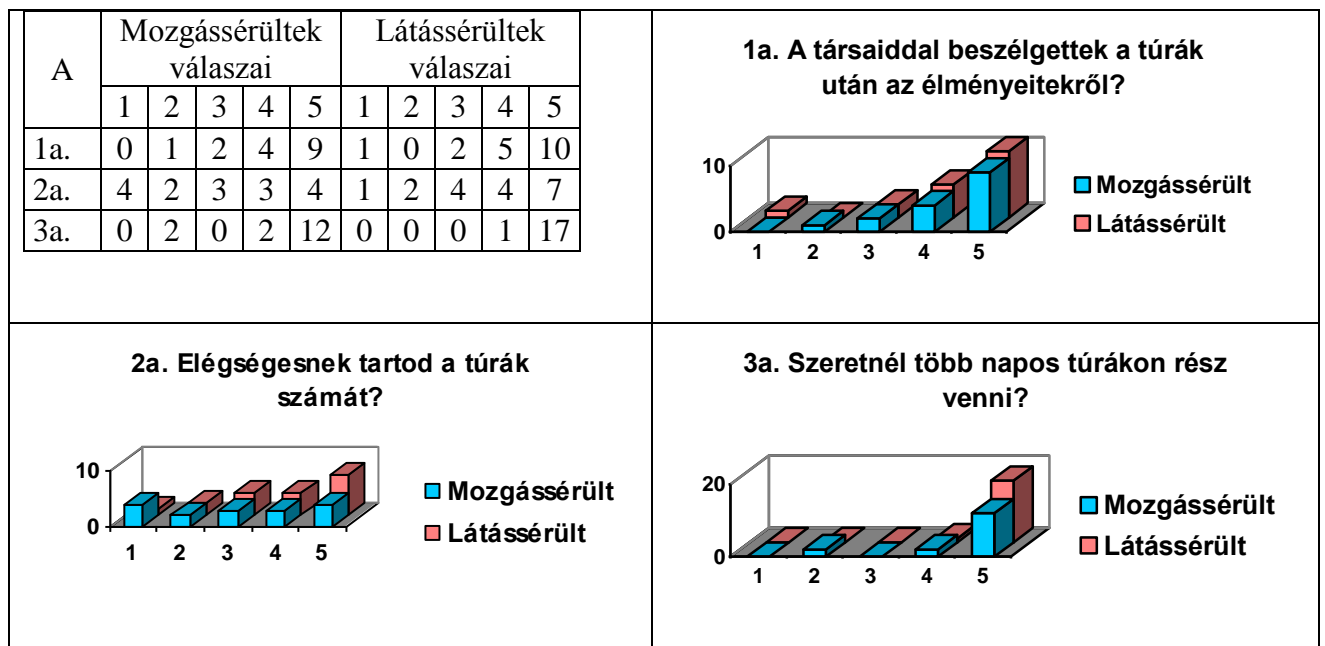
A sérültek kísérőinek számát mindig az adott intézmény határozta meg. Ezt a számot leginkább az befolyásolta, hogy milyen közlekedési eszközzel jutottak el a sérültek a barlanghoz: az intézmény saját buszával, a nevelők saját autóival vagy BKV-val.

Minőségbiztosítás

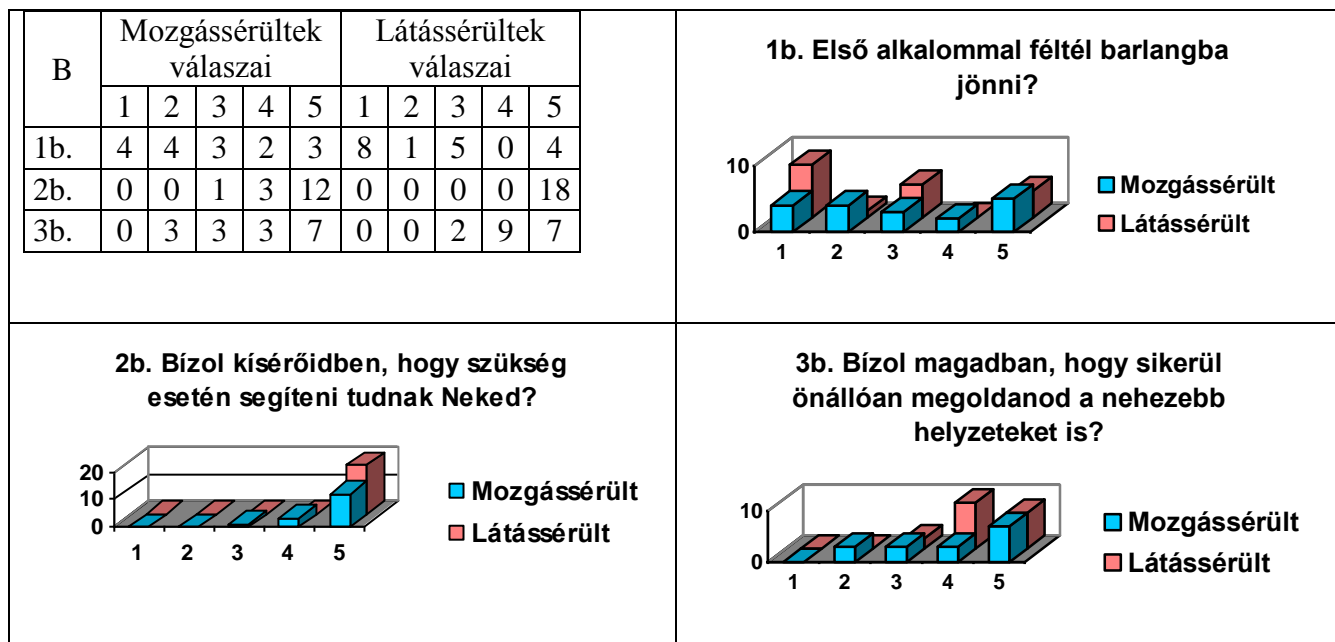
2007. decemberében kíváncsiak voltunk, hogy a több éve velünk túrázó fiatalok életében milyen változásokat hozott a rendszeres sportolási lehetőség, ezért összeállítottunk egy kérdőívet, melyet önkéntesen tölthettek ki azok, akik vállalkoztak erre. Abban is bízunk, hogy a válaszaik segítséget fognak nyújtani nekünk abban, hogy elegendőek-e, megfelelőek-e számukra azok a lehetőségek, amiket nyújtani tudunk, vagy másra lenne-e szükségük. Egyfajta visszajelzést is vártunk arról, hogy eddigi munkánkkal értéket tudunk-e közvetíteni egy olyan csoportnak, akik ritkábban, kevesebbszer jutnak ilyen lehetőséghez, mint mások.

Végül a 12 kérdéses kérdőívet (mellékletben csatolva) 34 sérült résztvevő töltötte ki. A kérdések az élményeikre, a fejlődésükre és a további terveikre vonatkoztak. 16 mozgássérült és 18 gyengénlátó válaszolt, közülük négyen csak 2 hónapja, a többiek több éve járnak barlangba, átlagosan 1.65 éve. A legidősebb résztvevő 55 éves, a legfiatalabb 11 éves, az átlagéletkoruk 21 év.

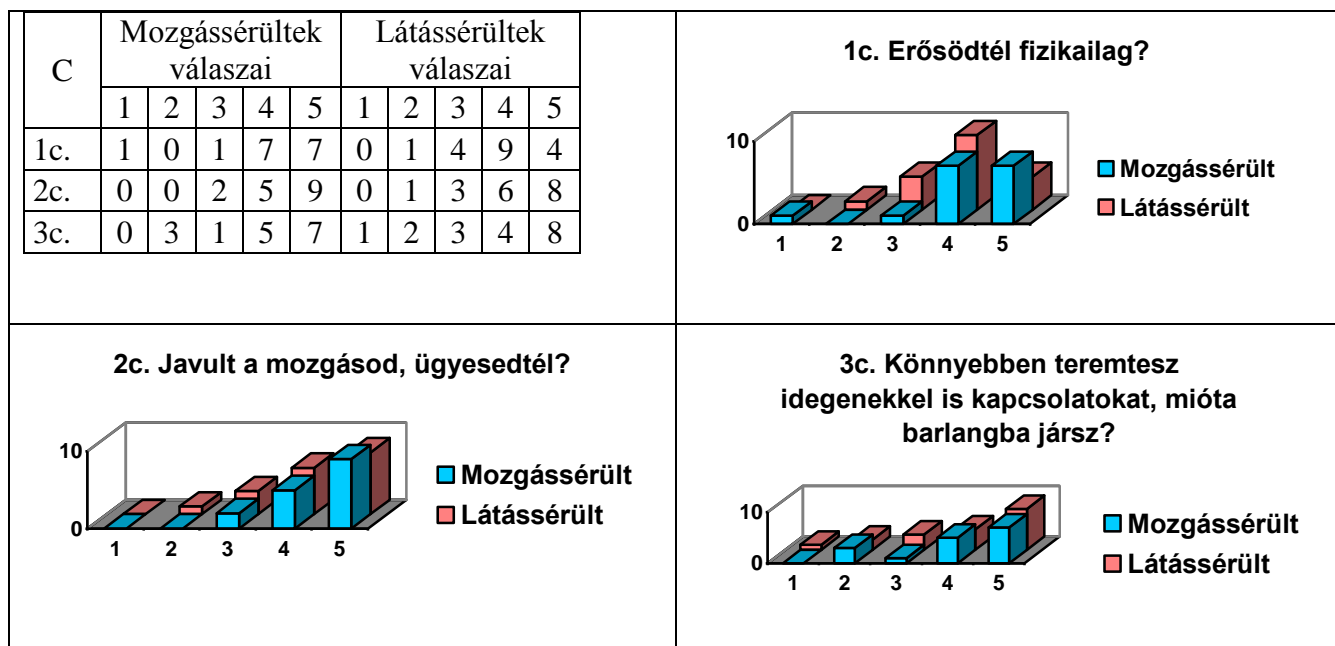
A kapott eredményeket sérültség szerinti csoportokra bontva elemeztük. Az A csoport kérdéseire adott válaszokból leolvasható, hogy az élményeiket jellemzően a mozgássérültek és a látássérültek is megbeszélnek a túrák után. A gyakoribb túrákat a látássérültek egyértelműen szeretnék, a mozgássérültek megosztottak e tekintetben, az enyhébben sérültek, jobb mozgásállapotúak szeretnék többször jönni, ám a súlyosabban sérülteknek elegendő az eddig biztosított rendszer szerinti túrázás. Mindkét csoport tagjai egyértelműen szeretnék több napos, hosszabb túrákra menni, erre talán az aggteleki „extrém hétvége” jó tapasztalatai, az azon résztvevők pozitív élményei is bátorítják őket.

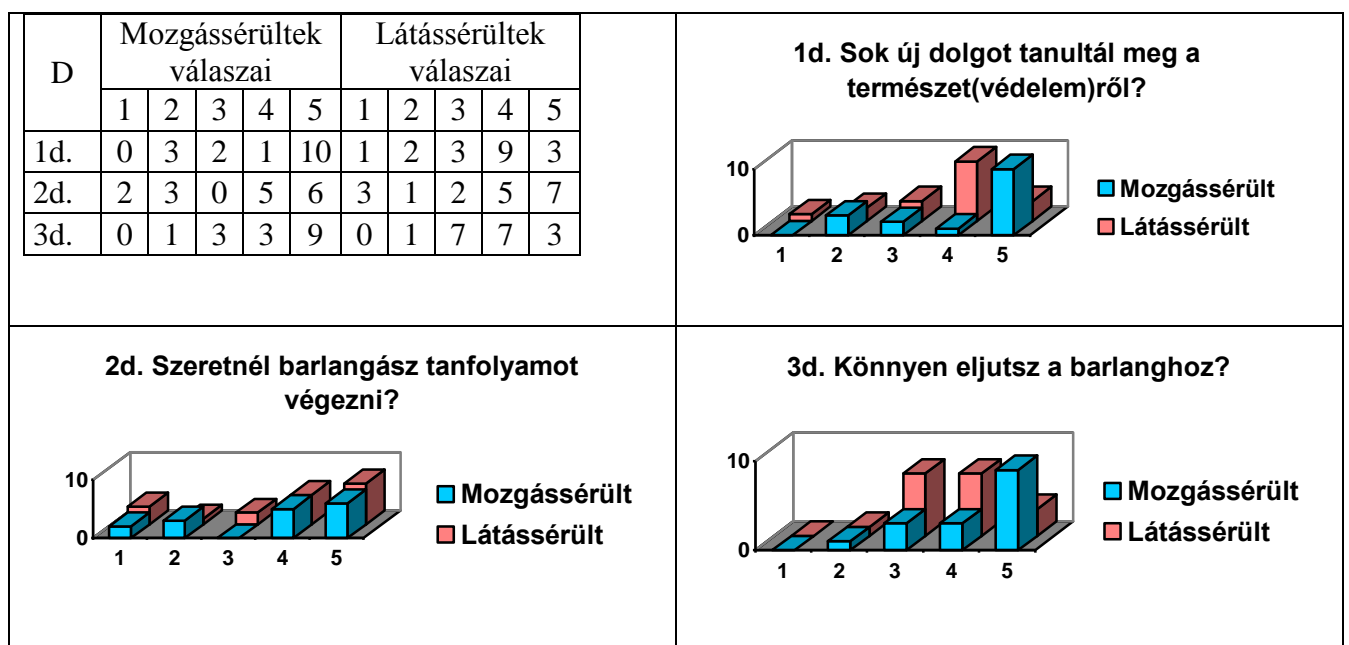
A B csoport kérdései a bizalomra, önbizalomra vonatkoztak. Jól látható, hogy a mozgássérültek félték inkább az első alkalommal, a látássérültek kevésbé. Mindkét csoport teljesen megbízik a segítőjében, saját magukban inkább a látássérültek bíznak, de a mozgássérültek legnagyobb része is megfelelő önbizalommal rendelkezik.

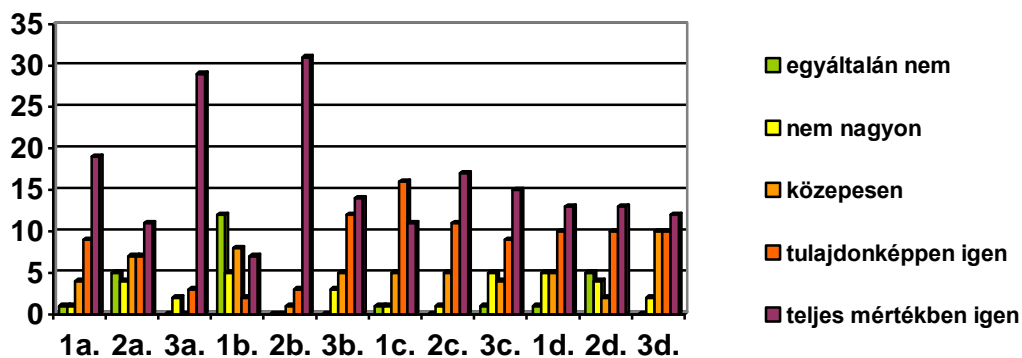
A C csoport kérdései a fizikai állapotra, a szociális kapcsolatok kialakítására vonatkoztak. Mindkét csoport tagjai erősödtek, mozgásuk ügyesedett, a mozgássérültek körében ez a változás kifejezettebb. A kapcsolat kialakítás a látássérülteknél lett kicsivel könnyebb, talán azért, mert már mertek segítséget kérni.

A D csoport kérdései az ismeretszerzésre és a távolabbi célokra irányultak. Az ismereteik bővültek, érdekes módon a „tulajdonképpen igen” és a „teljes mértékben igen” a különbözőképpen sérült fiataloknál ellentétesen lett preferálva. Ez azt jelezheti, hogy a mozgássérültek kevesebb előzetes tudással rendelkeztek, számukra több újdonságot mutathattunk. A tanfolyamot – mindkét csoportból – összesen a 34 emberből 23-an szívesen elvégeznék, ez reményeket adhat arra, hogy a szakosztály tagjai között sérült segítők is lehetnek, akik másképp, többet tudnak esetlegesen segíteni saját tapasztalataik alapján. Utolsó kérdésünk a barlang megközelíthetőségére vonatkozott, a válaszok szerint ez megfelelő, de a látássérülteknek több nehézséget kell leküzdeniük, míg eljutnak a túrák helyszínére (ők azok, akik általában BKV-val közlekednek).

Összesített adatok

Összességében megállapítható volt, hogy ez a fajta tevékenység lehetőséget ad arra, hogy a sérült emberek jó hangulatban, csapatban, a képességeikhez, lehetőségeikhez mértén sportoljanak.

A szakosztály által szervezett barlangtúrákra viszonylag könnyen el tudnak jönni, maximális biztonságban érzik magukat, szeretik a csapatot, szívesen töltenek el akár több napot is egymással és a barlangászattal, természetjárással. Élményeiket megbeszélik, a hétköznapiakra „átviszik” a tapasztaltakat. Ügyesedtek, erősödtek, önbizalmuk növekedett és szociális kapcsolatokat is könnyebben tudnak kialakítani.

Sokan közülük már maguk mögött hagyták azokat a félelmeket, és az önbizalom hiányát, melyek nyomasztóan hatnak az emberre, amikor azzal szembesülnek, hogy a testük nem engedelmeskedik.

Eredményeiken, fejlődésükön felbuzdulva a közeljövőben tervezzük a Keszthelyi-medencében lévő Cserszegtomaji-kútbarlang bejárását, ami 52 m mély, és csak kötéltechnikai ismeretekkel látogatható, valamint a Balatonederics határában lévő Csodabogyós-barlangba is szeretnénk elvinni őket.

Távolabbi terveink között szerepel a most gyakorlatot szerző, 16. életévét betöltött sérült fiataloknak a Magyar Karszt- és Barlangkutató Társulat Oktatási Bizottsága bevonásával alapfokú barlangjáró tanfolyam indítása, természetesen a (mozgás)állapotukra átdolgozva a kötéltechnikai és egyéb követelményeket.

Egyéb programjaink:

Műfal-mászás:

A Belügyminisztérium Oktatási Központja területén található egy 8 méter magas, 4 m széles műfal. Ezen a falon különböző nehézségű „utak” találhatóak, ahol mindenki képességei és igényei szerint, szakértő biztosítás mellett mászhat.

Szerencsére a műfal egy nagy tornateremben áll, így aki éppen nem mászik (egyszerre általában ketten tudnak mászni), az is elfoglalhatja magát: focizhat, kosarazhat.

A szakosztály tagjai mellett az Oktatási Központ egyik testnevelő tanára segíti a gyerekeket, ő felügyeli a mászást és biztosít szükség szerint. Tőle kapjuk a mászáshoz szükséges beülőket, köteleket, karabinereket is.

Minden, a szakosztállyal kapcsolatban álló intézmény – a már kialakult jó kapcsolatnak köszönhetően – saját maga szervezi a mászások időpontját. Egy alkalommal 10-12 gyerek tud mászni menni. Általában kéthetente, havonta járnak mászni a sérültek, 2007 májusa és decembere közti időszakban 11 alkalommal éltek a lehetőséggel.

A műfal-mászás is térítésmentes, mint minden más programunk.

Vitorlázás:

A Magyar Tenger Sportegyesület jóvoltából nagyon kedvező áron, (már nem az első alkalommal, minden szezon elején, május-júniusban és végén, szeptemberben igyekszünk megszervezni ezt a programot) jutunk hozzá nagyobb méretű (min. 35 lábás) vitorlás hajóhoz.

A sérültek Balatonföldvára utaznak általában intézményi vagy saját költségen (ez a program egyetlen kiadása az étkezésen kívül), ott tudnak 5-6 fős csoportokban beszállni a hajóba.

A vitorlázás általában 4 napos, minden nap más intézményből jöhetnek a gyerekek. A hajó egy nap 3-4 körre fut ki, minden kör 2-3 órás.

A vízen töltött idő során a sérültek nem csak kormányozhatják a hajót, hanem megismerkedhetnek annak részeivel, a vitorlázattal, a kötelekkel, a hajón használatos csomókkal. A bátrabbak a vitorlák kezelésében is részt vehetnek.

Mindeközben maguk sem veszik észre, de tanulnak a Balatonról, a széljárásról.

A hajón a kapitány ingyen segít, természetesen megfelelő jogosítvánnyal rendelkezik.

A 2007-es évben az alábbiak szerint zajlott a vitorlázás:

szeptember 25. kedd : vegyes sérültek (15 fő)

szeptember 26. szerda: mozgássérültek (13 fő)

szeptember 27. csütörtök: gyengénlátók (18 fő)

szeptember 28. péntek: magatartászavarosok (12 fő)

A kedvező időjárásnak köszönhetően az éppen parton maradottak strandolhattak, ismerkedhettek Földvár látnivalóival.

A programról cikk is megjelent a 2007. novemberi Hajós Magazinban. (mellékletként csatoltuk)

Médiamegjelenéseink:

Nagy hangsúlyt fektetünk a sérültekkel kapcsolatos félreértések, előítéletek eloszlatására, ezért szívesen adunk ebben a témában tájékoztatást mind az írott sajtóban, mind rádióban:

Civil Rádió, Rámpa című műsor (két adásban is)

Civil Rádió, Handicap című műsor

Klubrádió, Szószóló című műsor

Kossuth Rádió, Szombat délelőtt című műsor

Helyi Téma című újság

Hajós Magazin című újság

Egy rövid ismertető és a túrákon készült fényképek időrend szerint megtekinthetők a <http://heroic.barlangjaras.hu> címen elérhető galériánkban, de terveink szerint a www.mozgaselmeny.hu honlap váltja majd fel ezt a honlapot, hiszen túráink számának növekedése, tevékenységünk vitorlázással, műfal mászással és a hosszú hétvégés, több napos barlangászattal bővülve már komolyabb felépítésű honlapot igényel.

Az új honlap készítését a Localinfo Kft programozói ajánlották fel díjmentesen, a beüzemelése, a feltöltése még akadozik, de rövidesen sikerül teljesen használatba venni.

Bevételeink, támogatóink, pályázatok:

- ❖ 2007 szeptemberében – kimondottan a vitorlázás költségeire – a Szödy és Tsa Kft-től 60.000 Ft-ot kaptunk.
- ❖ 2007 októberében a Strabag Nagylétesítményi Igazgatósága személyes megkeresés útján 10 db munkavédelmi sisakkal támogatta szakosztályunkat.
- ❖ 2007 novemberében az MKBT Oktatási Bizottsága által adományozott 50.000 Ft segítségével az aggteleki túrán résztvevők számára fejlámpákat, tölthető akkumulátorokat és töltőket vásárolhattunk, így nem kölcsönként felszereléssel mentünk. Ezeket a felszereléseket azóta is használjuk a túrákon.
- ❖ 2007 decemberében ígéretet kaptunk a Siemens PSE Kft-től nagyobb összegű, 600.000 Ft támogatásra. (Ez az átutalás már a 2008-as év elején történt meg.)

A szakosztály célja az is, hogy tevékenységünket minél több, sérültekkel foglalkozó intézménnyel megismertessük. Ennek a célnak érdekében 2007 év végén beadtunk egy pályázatot a "Budapest Bank Budapestért" Alapítványhoz, egy 2008-ban lebonyolítandó programsorozatról. (A pályázatot mellékeljük)

A programot úgy terveztük, hogy egy alapos felkészülést, egyéni és csoportos kutatómunkát igénylő természetismereti, természetvédelmi versenysorozat legyen, mely nem csak az elméleti tudásra épül, hanem gyakorlati, ügyességi feladatokkal készíti a résztvevő gyermekeket és oktatóikat arra, hogy meglátogassák Budapest természeti kincseit. (A pályázatot 2008 első negyedében bírálták el, sajnos nem nyertünk támogatást ehhez a programhoz.)

Mellékletek:

Az elégedettségi kérdőív:

Keresztnév: _____ Életkor: _____ év Barlangba járok: ____ éve

Kérlek, hogy az ötfokú skálán jelöld a véleményedet az alábbiak szerint:

1 = egyáltalán nem

2 = nem nagyon

3 = közepesen

4 = tulajdonképpen igen

5 = teljes mértékben igen

1a.	A társaidal beszélgettek a túrák után az élményeitekről?	1 2 3 4 5
2a.	Elégségesnek tartod a túrák számát?	1 2 3 4 5
3a.	Szeretnél több napos túrákon részt venni?	1 2 3 4 5
1b.	Első alkalommal féltél barlangba jönni?	1 2 3 4 5
2b.	Bízol kísérőidben, hogy szükség esetén segíteni tudnak Neked?	1 2 3 4 5
3b.	Bízol magadban, hogy sikerül önállóan megoldanod a nehezebb helyzeteket is?	1 2 3 4 5
1c.	Erősödtél fizikailag?	1 2 3 4 5
2c.	Javult a mozgásod, ügyesedtél?	1 2 3 4 5
3c.	Könnyebben teremtesz idegenekkel is kapcsolatokat, mióta barlangba jársz?	1 2 3 4 5
1d.	Sok új dolgot tudtál meg a természet(védelem)ről?	1 2 3 4 5
2d.	Szeretnél barlangász tanfolyamot végezni?	1 2 3 4 5
3d.	Könnyen eljutsz a barlanghoz?	1 2 3 4 5

Az MKBT Tájékoztatójában megjelent beszámoló:

Sérültek barlangtúrája az Aggteleki-karsztvidéken

Szakosztályunk szervezésében 13 sérült fiatal vehetett részt azon a hétvégi programunkon, amely során meglátogattuk a Béke-, a Baradla- és a Kossuth-barlangokat.

A sérülteket mindannyian jól ismertük, hiszen mindannyian rendszeresen járnak velünk a budapesti Mátyás-hegyi-barlangba.

A résztvevők közül 4 vak, 7 mozgássérült, 1 végtaghiányos/művétagos, 1 pedig értelmileg akadályozott.

Őket kísérte 6 ép fiatal és felnőtt, illetve 13 barlangász.

A program pénteken indult, amikor is a barlangászok saját autókkal, a résztvevők pedig Volán busszal érkeztek meg Aggtelekre. Ott volt a szállásunk, a helyi általános iskolában kialakított bakancsos szálláson.

Az elhelyezkedés után megbeszéltük a másnapi túralehetőségeket, illetve egy kis füzet és hozzáértő előadó segítségével (Vid Gábor) bemutattuk a résztvevőknek az Aggteleki-karsztot, jó néhány szót ejtve a barlangokról is.

A szombat rosszul indult, mert korán kellett kelni. Az aznapi barlangtúrák több csoportban zajlottak. A társaság egy része (az Aggteleki Nemzeti Park rugalmasságának köszönhetően) Baradla rövid túrán vehetett részt Vid Gábor vezetésével. Ezalatt a társaság másik felével elindultunk a Béke-barlang felé. Már a barlang felé vezető földúton kiderült, hogy nem készültünk fel eléggé a túrára, azzal ugyanis nem számoltunk, hogy a mozgássérültek járását jelentősen lelassítja az utat borító sár, valamint azt sem gondoltuk, hogy egy műláb sem funkcionál rendesen ilyen terepviszonyok között. Így aztán 1 óránkba tellett eljutni a bejáratig. Lelkesedésünk nem lohadt, erőnlétünk viszont igen, így a barlangtúra 2 órára csökkent: 1 órát mentünk befelé, eljutottunk kb a 60-as pontig, ott megpihentünk, csokit ettünk és maradék energiáinkat összeszedve 1 órát gyalogoltunk kifelé. És mindez hagyján: vissza is kellett jutnunk a sáros földúton az autókig... Annyi idő alatt sikerült a teljes, háztól házig túrát véghezvinnünk, hogy az iskolában csak egy gyors csapatcserére maradt időnk és már mehetett is a Baradlába az, aki még a Béke után „járóképes” volt. A Baradlát megjárt csapat pedig kipihenten indult neki a Béke-túranak. A második csoporttal egy hangyányival volt csak gyorsabb a közlekedés, mind a felszínen, mind a barlangban. Azért velük is háztól házig kb 4 órát túráztunk.

A résztvevők elmondása szerint mindkét barlang a messzemenőig megérte, a Matyi képződménymentessége után mindenki élvezettel figyelte a cseppkövek sokféleségét, a denevéreket pedig kitörő örömmel fogadták.

A hosszú nap után még volt pár emberben annyi energia, hogy a nem kis létszámú csapatnak paprikás krumplit és palacsintát készítsen. Újabb tapasztalat: igazán nincs szükség két ép kézre a palacsintasütéshez (Személy szerint én két kézzel sem nagyon vállalkozom erre a feladatra!). Mondanom sem kell, nem ezen az estén folyt lázas beszélgetés az asztal körül, a sok gyaloglás mindenkit elfárasztott.

Míg a főzés és a vacsora zajlott, hárman elmentünk a Kossuth-barlangba és pár helyen kapaszkodóköteleket raktunk be, hogy megkönnyítsük a sérültek vasárnapi túráját. Köteleket tettünk az ácskapcsos részekhez, illetve az egyetlen, nagyobb átlépéshez.

Vasárnap reggel 6-kor kicsit nehezen ment a társaság életre keltése. A helyzetet rontotta az eső. Miután sikerült a résztvevőknek kinyitniuk és nyitva tartaniuk a szemüket, máris lelkesen indultak a barlanghoz, amire már előző nap próbáltuk őket felkészíteni. Elmeséltük, hogy nagyjából mire számítsanak, milyen nehézségekre és mindenki igyekezett tudatosítani, hogy nem cél a barlang teljes bejárása, mindenki addig jusson el, amíg az neki, személy szerint jól esik.

A bejáratnál beülőt adtunk a sérültekre, amikre két-két kantárt szereltünk fel. Ezekkel a kantárral biztosítottuk őket mind a kapaszkodóköteleknél, mind a drótkötél-hídon.

Legnagyobb meglepetésünkre a résztvevők a vártnál sokkal ügyesebbek és gyorsabbak voltak. Másfél óra alatt 6 sérülttel sikerült eljutnunk a bűvárbázisig. A többiek, ki itt, ki ott, már hamarabb visszafordultak.

Túránkat kicsit lassította, hogy más csoportok is voltak a barlangban, akik sajnos, a kapaszkodóköteleinket is használták, amik ettől jelentősen meglazultak, ezzel eléggé megnehezítve a kijutásunkat. Mindenesetre köszönjük a MAFC-nak, hogy meglátogattak minket és felajánlották a segítségüket!

Az első ember bemenetelétől az utolsó ember kijöveteléig 6 óra telt el. Elfáradtunk. És akkor még jött a felszerelések kimosása a patakban és a csomagolás.

De mindennel pont időben készültünk el, a résztvevők elérték a Budapestre menő buszt. A kísérő pedagógus elmondása szerint mindenki végigaludta a 4 órás utat.

Az azóta érkezett visszajelzések alapján mindenki nagyon élvezte a hétvégét, a kisebb sérüléseket ellátták, az izomláz pár nap alatt elmúlt.

Tehát jöhet a következő felvonás!

Mikolovits Veronika

Mozgás- és Élményterápiás Szakosztály

Köszönet még a Nemzetközi Rendészeti Akadémiának a beülőkért, kötelekért, az Adventure Caving Bt-nek a sisakokért, lámpákért, és az Outdoor Bound Magyarország Egyesületnek az overallokért. És természetesen köszönjük minden résztvevő barlangásznak!

A "Budapest Bank Budapestért" Alapítványhoz beadott pályázatunk:

Szekula Mária Emlékverseny

sérült gyermekek számára

című pályázat

PÁLYÁZATI CÉL

Egy alapos felkészülést, egyéni és csoportos kutatómunkát igénylő természetismereti, természetvédelmi versenysorozatot terveztünk, mely nem csak az elméleti tudásra épül, hanem gyakorlati, ügyességi feladatokkal készíti a résztvevő gyermekeket és oktatóikat arra, hogy meglátogassák Budapest természeti kincseit.

A verseny névadója, Szekula Mária, a Szemlőhegyi-barlang felfedezésekor egy négy méter magasságban lévő keskeny nyíláson, a Tú fokán átbújva jutott be a később róla elnevezett Mária-terembe 1930. szeptember 28-án, amikor az első kutatók idáig eljutottak. Dr. Kessler Hubert felesége volt, kinek munkája nyomán karsztvízmegfigyelő állomás alakult 1962-ben a Gellérthegyi-barlangban, és szorgalmazója volt a Szemlőhegyi-barlang kiépítésének is. Ez a barlang ma teljesen akadálymentesített, a kiépített szakasz babakocsival, kerekesszéssel is végigjárható.

A versenyt azoknak a budapesti általános iskoláknak hirdetjük, amelyek fogyatékkal élő gyermekeket oktatnak. Minden iskola több 6 fős csapattal is nevezhet, a résztvevők életkora 10-14 év között lehet. Terveink szerint a pontversenyt 2008. szeptember végén kezdjük és 2009. május 24-én rendezzük a döntőt. Ez a nap a Nemzeti Parkok Világnapja, melyet a Pálvölgyi-barlang kőfejtőjében ünneplünk.

A feladatsorok illeszkednek a jeles napokhoz: a Mária-terembe bejutás napja (szeptember 28.) az Emlékverseny kezdete, a „Földünkért Világnap” (október 21.), a Víz Világnapja (március 22.), a Föld Világnapja (április 22.) és a Nemzeti Parkok Világnapja (május 24.) is jelentős szerepet kap az időpont szerinti megfelelő feladatsorban. A döntő különleges helyszínét úgy választottuk, hogy alkalmas legyen a sérült gyermekek speciális igényei szerint megrendezendő ügyességi feladatokhoz, és könnyen elérhető legyen akár tömegközlekedéssel is. A helyszín a Budapest, II. kerület, Szépvölgyi út 162. alatt, a Duna - Ipoly Nemzeti Parkban, de Budapest közigazgatási területén belül található.

A feladatlapok összeállításában, értékelésében, a döntő feladatainak irányításában a Mozgás- és Élményterápiás Szakosztály tagjai vesznek részt, előzetes tájékoztatás, feladatelosztás és felkészítés alapján. A kapcsolattartás a csapatokkal, a döntő szervezése, lebonyolítása a projektvezető feladata.

A verseny feladatainak ütemezése:

Értesítők kiküldése a versenyről	2008. szeptember első hete
1. feladatlap postázása	2008. szeptember 28.
2. feladatlap postázása	2008. október 20.
1. feladatlap visszaküldése	2008. október 31.
3. feladatlap postázása	2008. november 17.
2. feladatlap visszaküldése	2008. november 28.
4. feladatlap postázása	2008. december 8.

3. feladatlap visszaküldése	2008. december 19.
5. feladatlap postázása	2009. január 5.
4. feladatlap visszaküldése	2009. január 9.
6. feladatlap postázása	2009. február 2.
5. feladatlap visszaküldése	2009. február 6.
7. feladatlap postázása	2009. február 23.
6. feladatlap visszaküldése	2009. február 27.
8. feladatlap postázása	2009. március 23.
7. feladatlap visszaküldése	2009. március 27.
9. feladatlap postázása	2009. április 20.
8. feladatlap visszaküldése	2009. április 24.
9. feladatlap visszaküldése	2009. május 15.
A döntőbe került csapatok	2009. május 18.
10. döntő az első 3 csapat között	2009. május 24.

A döntőbe került 3 csapat a Pálvölgyi-barlang kőfejtőjében elméleti kérdéseket tartalmazó akadálypályán (épített kötélpályán), a Szemlőhegyi-barlangban és a Mátyáshegyi-barlangban rendezett túrákon, játékos feladatok során méri össze tudását, ügyességét.

A döntő 10.00 órakor kezdődik, a csapatok a három helyszínen váltva egymást versenyeznek, így nem látják a többi csapat megoldásait, a versenyen mindenki egyenlő eséllyel vesz részt.

Az eredményhirdetés, díjak átadása 16.00 órakor lesz, ezután közös játékok következnek 18.00 óráig.

KÖLTSÉGVETÉS

A költségeket 10 induló csapatra számoltuk, egy csapatban 6 gyermekkel és csapatonként két felkészítő – kísérő tanárral. A döntő lebonyolításához 10 asszisztensre és egy projektvezető animátorra van szükség.

A verseny 7 hónapon keresztül zajlik, 9 feladatsor megoldásával. A kapcsolattartás módja internetes és postai út, a feladatsorokat is ezen a két módon lehet továbbítani. Ehhez a technikai hátteret a www.mozgaselmeny.hu weboldal biztosítja, mely jelenleg fejlesztés, feltöltés alatt áll.

Sorszám	Költségvetési tétel	Összeg	
		Saját erő	Támogatás
1.	Dologi költségek		
1.1.	Papír-írószer		10.000 Ft
1.2.	Nyomtatás, fénymásolás		3000 Ft
1.3.	Postaköltség		1000 Ft
1.4.	Kőfejtő bérleti díja		190.000 Ft
1.5.	Étkeztetés (34 főre a döntőn)		20.000 Ft

1.6.	Díjak, nyeremények		20.000 Ft
2.	Eszköz költségek		
2.1.	Kötelek, mászó, biztosító eszközök kölcsönzése	15.000 Ft	15.000 Ft
2.2.	Sisakok, lámpák, overálok kölcsönzése	18.000 Ft	18.000 Ft
3.	Óradíjak (500 Ft/óra)		
3.1.	Animátorok óradíja	88.000 Ft	
4.	Rezsi (7 hónapra)		
4.1.	Telefon, irodahasználat		42.000 Ft
	Összes költség	121.000 Ft	319.000 Ft

A BEFOGADÓ SZERVEZETRŐL

A Magyar Karszt és Barlangkutató Társulat Mozgás- és Élményterápiás Szakosztálya 2004 óta foglalkozik sérült gyermekek túráztatásával.

Tanítási időben egy-két hetente egy-egy délutánt töltünk a budapesti Mátyáshegyi-barlangban a mozgás-, látássérült, végtaghiányos és művégtagos gyermekekkel, fiatalokkal, akiket a tanáraik, gondozóik, esetenként szüleik és testvéreik is elkísérnek.

Speciális, komplex testi- lelki- szellemi fejlődést eredményező mozgásforma, sportolási lehetőség ez a sérült gyermekek számára. A barlang egyfajta oktatóterem is, itt a környezet- és természetvédelem, földrajz, geológia, kémia, fizika testközelben tanítható.

A túrákon tapasztaltuk, hogy a gyerekek élénken érdeklődnek a „nem tankönyvi” tudás iránt, szívesen tanulnak. A velünk már hosszabb ideje túrázó gyerekek mellett szeretnénk lehetőséget adni még több speciális ellátást biztosító iskolának, az ide járó gyermekeknek arra, hogy megismerjék tágabb lakóhelyük – Budapest, a vizek és a barlangok fővárosa – szépségeit, védett értékeit.